

Těžiště této studie o Janu Bedřichovi z Valdštejna spočívá ve zmapování především ve zmapování kontroverzí, které tento pražský arcibiskup vedl se zemským sněmem a státním aparátem v letech 1678, 1679, 1682-1686 a 1691-1694. Poslední a nejostřejší z kontroverzí měla dohru ještě i po Valdštejnově smrti, kdy v zájmu dořešení vzniklých rozporů odjeli za české duchovenstvo do Vídně vyjednávat pozdější arcibiskup Daniel Ignác Mayer z Mayemu a plaský opat Ondřej Troyer.

Jádro práce je obsaženo v kapitolách 4-7, které vycházejí z podrobného archivního studia. Ostatní kapitoly (2-3) vycházejí mnohem více ze sekundární literatury. Je tomu tak především proto, že množství pramenů, které se k tématu vztahují, je opravdu značné a z větší části české veřejnosti naprosto neznámé (především akta uložená v italských a vatikánských archivech).

Předkládaná práce je založena především na pramenném studiu v 1. oddělení Národního archivu v Praze, Rodinném archivu Valdštejnském, uloženém ve Státním oblastním archivu v Praze, a Archivio Segreto Vaticano (především akta Kongregace koncilu, papežského státního sekretariátu a nevydané nunciatury korespondence), který jsem navštěvoval při studijních pobytech v Českém historickém ústavu v Římě. Vedlejší zdroje poskytly rovněž Archivum Romanum Societatis Jesu, Státní oblastní archiv v Litoměřicích, Archivio di Pontificia Università Gregoriana.

Pro přehlednost jsem zvolil klasický chronologický postup práce. Jevil se výhodný především proto, že se jedná o kontext politických událostí a vzhledem k tomu, že Valdštejnovy kulturní aktivity zůstaly stranou. Přitom bylo třeba mít na pozoru, že s Valdštejnovými politickými aktivitami velmi úzce souvisel jeho vztah k jezuitskému řádu, který se zatím jeví jako velmi ambivalentní. Valdštejn s jezuitou na jedné straně vedl spory o patrimonium Christi či o pražskou univerzitu, na druhé straně vehementně podporoval literární aktivity řádu a setrval ve své přízni vůči jednotlivcům.